

Forfatter: Baggesen, Jens

Titel: Udrag fra Labyrinten

Citation: Baggesen, Jens: "Labyrinten eller Reise gennem Tydskland, Schweitz og Frankrig", i Baggesen, Jens: *Labyrinten eller Reise gennem Tydskland, Schweitz og Frankrig*, udg. af TORBEN BROSTRØM , Gyldendal, 1971), s. 293. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-baggesen06-shoot-idm139952568256416/facsimile.pdf> (tilgået 25. april 2024)

Anvendt udgave: Labyrinten eller Reise gennem Tydskland, Schweitz og Frankrig

Luther har givet Tegningen til, og hans Tilhængere udført disse Skulpturer. Denne Beskyldning er ligesaa urimelig, som ugrundet. Snarere har *Erasmus* havt Ideen paa sin Samvittighed. Men neppe har andre end forædte Munke været i Stand til at udføre den.

Dog lad os iile bort ud af denne vanhellige Helligdom! Paa Toppen af Taarnet ville vi rense vort Blik og indaande en reener Luft! Til Toppen af Spiret! til Toppen!

Taarnet

Tæt ved Udgangen steege vi nogle Trapper op, og kom i et lille Værelse, hvor man gav os Nøglerne og en Ledsager. Vi hvilede os her noget for at samle Kræfter til den følgende Stigen. Madamen, en ret artig Frankinde, hvis Mand var Kirkens Taarnforvalter, Boghandler og Bogbinder, raadte os meget fra at stige højere end til Plateformen. Man kunde saa let brække Halsen øverst oppe, sagde hun, og saae dog ikke *meeve* – „men *dybere!*“ sagde jeg. Øverst op gaae kun *Schweitzere* (blev hun ved) *Blytækkere*, *Muursvende* og unge *Engellændere*. „De kan herefter føie til denne Liste de *Danske!*“ endte jeg, drak et Glas Viin, og bød Farvel – fuldbesluttet at stige saa højt som mueligt, skulde jeg og ti Gange brække Halsen. Kan jeg og ikke komme frem overalt hvor en Blytækker kan komme frem, saa kan jeg vel dog gaae ligesaavidt som en Engellænder? – Sig ikke det! sagde *Adams* – Engellænderen vover hvad ingen anden vover! – „Og den danske Matros? ... som springer fra Dækket, og gier sig i Slagsmaal med en halvfanget Hayfisk af Medlidenhed med sin Capitain, som saa længe havde fisket, og som „*tordne ham! dog ikke skulde have fisket reent omsonst!*“ – som falder ned fra store Merseraa, brækker det eene Been, og springer op paa det andet: „*tordne mig! Herr Capitain! det Spring havde kunnet koste enhver anden en Hals!*“ – som falder fuld ned i Søen, opbringes i Holmens Smede, vaagner: „*det tænkte jeg, tordne mig! nok, at jeg kom til Helvede!*“ og skikker sig deri? – som falder ned fra Bramstangen paa Proviantskrивeren, og i Faldet som knuuser denne død, og derved redder ham